

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 517/2011

z dnia 25 maja 2011 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do unijnego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1 akapit drugi i art. 13 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 jest zapewnienie wprowadzenia środków w zakresie wykrywania i zwalczania salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na wszystkich stosownych etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w szczególności na etapie produkcji pierwotnej, w celu ograniczenia częstości ich występowania i zmniejszenia zagrożenia, jakie stanowią one dla zdrowia publicznego.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003 przewidziano ustanowienie celów unijnych w odniesieniu do ograniczenia częstości występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia w populacjach zwierząt wymienionych w tym załączniku. W rozporządzeniu tym określono także pewne wymogi dotyczące tych celów. Ograniczenie to jest ważne ze względu na rygorystyczne środki, które należy stosować do zakażonych stad zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003. W szczególności jaja pochodzące ze stad o nieznanym statusie w zakresie salmonelli, w odniesieniu do których istnieje podejrzenie zakażenia, lub ze stad zakażonych, mogą zostać przeznaczone do spożycia przez ludzi tylko w przypadku poddania ich obróbce w sposób gwarantujący wyeliminowanie wszystkich serotypów salmonelli o znaczeniu dla zdrowia publicznego, zgodnie z prawodawstwem unijnym dotyczącym higieny żywności.
- (3) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 odnosi się do wszystkich serotypów salmonelli mających znaczenie dla zdrowia publicznego występujących w stadach nieśnych gatunku *Gallus gallus*. Zakażenie salmonellą może poprzez jaja przenosić się z tych stad nieśnych na konsumentów. Dlatego też ograniczenie częstości występowania salmonelli w stadach nieśnych

przyczynia się do zwalczania tego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego w jajach, stanowiącego istotne zagrożenie dla zdrowia publicznego.

- (4) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1168/2006 z dnia 31 lipca 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do wspólnotowego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1003/2005⁽²⁾ ustalono cel unijny dotyczący ograniczenia częstości występowania *Salmonelli enteritidis* i *Salmonelli typhimurium* u dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus*. Celem unijnym dla każdego państwa członkowskiego jest roczna minimalna wartość procentowa ograniczenia liczby stad dorosłych kur niosek z wynikiem dodatnim, wynosząca od 10 do 40 %, zależnie od częstości występowania w poprzednim roku. Zamiast tego możliwe jest ograniczenie maksymalnej wartości procentowej do 2 % lub poniżej tej wartości.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stanowi, że przy określaniu celu unijnego należy uwzględnić doświadczenia zdobyte w ramach obowiązujących środków krajowych oraz informacje przedłożone Komisji lub Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) zgodnie z obowiązującymi wymogami unijnymi, w szczególności w ramach informacji przewidzianych w dyrektywie 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG⁽³⁾, w szczególności w jej art. 5.
- (6) We wspólnotowym sprawozdaniu podsumowującym w sprawie tendencji dotyczących chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i ognisk przenoszonych przez żywność oraz ich źródeł w Unii Europejskiej w 2008 r.⁽⁴⁾ stwierdzono, że z zachorowaniami u ludzi najczęściej mają związek serotypy *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium*. W 2008 r. liczba zakażeń u ludzi spowodowanych przez *S. enteritidis* znacznie spadła, odnotowano natomiast wzrost liczby zakażeń *S. typhimurium*. Zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 skonsultowano się z EFSA w sprawie ustanowienia stałego celu unijnego w odniesieniu do stad nieśnych gatunku *Gallus gallus*.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 1.8.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2010) 8(1): 1496.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.

- (7) W dniu 10 marca 2010 r. panel ds. zagrożeń biologicznych EFSA przyjął na wniosek Komisji opinię naukową w sprawie ilościowej oceny wpływu, jaki ustanowienie nowego celu dotyczącego ograniczenia występowania salmonelli u kur niosek gatunku *Gallus gallus* miałyby na zdrowie publiczne⁽¹⁾. Stwierdzono w niej, że zakażenie wertykalne u drobiu występuje najczęściej w przypadku serotypu salmonelli odzwierzęcej *Salmonella enteritidis*. Stwierdzono także, że unijne środki kontroli dotyczące kur niosek przyczyniły się do zwalczania zakażeń salmonellą w stadach produkcyjnych oraz do zmniejszenia zagrożenia dla zdrowia człowieka ze strony drobiu.
- (8) Jednofazowe szczepy *Salmonelli typhimurium* szybko stały się jednymi z najbardziej rozpowszechnionych serotypów salmonelli u kilku gatunków zwierząt i w izolatach klinicznych od człowieka. Zgodnie z opinią naukową w sprawie monitorowania i oceny zagrożenia dla zdrowia publicznego stwarzanego przez szczepy podobne do *Salmonelli typhimurium*⁽²⁾ przyjętą przez panel ds. zagrożeń biologicznych EFSA w dniu 22 września 2010 r., jednofazowe szczepy *Salmonelli typhimurium* o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i- są uważane za odmiany *Salmonelli typhimurium* i stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożenia stwarzanego przez inne szczepy *Salmonelli typhimurium*.
- (9) W związku z powyższym, dla celów jasności prawodawstwa unijnego, należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010 z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do celu unijnego ograniczenia częstości występowania serotypów salmonelli w dorosłych stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*⁽³⁾, aby stanowiły one, że *Salmonella typhimurium* obejmuje jednofazowe szczepy o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i-.
- (10) Uwzględniając opinię naukową EFSA z dnia 22 września 2010 r. i uznając, że ocena tendencji występowania salmonelli w stadach po wprowadzeniu krajowych programów zwalczania salmonelli wymaga więcej czasu, należy określić unijny cel dotyczący ograniczenia występowania salmonelli w dorosłych stadach nieśnych gatunku *Gallus gallus* podobny do unijnego celu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1168/2006.
- (11) Aby móc ocenić postępy w realizacji celu unijnego, należy przewidzieć konieczność powtarzania pobierania próbek w stadach dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus*.
- (12) Zmiany techniczne wprowadzone w załączniku do niniejszego rozporządzenia są bezpośrednio stosowane i zharmonizowane w państwach członkowskich, dlatego ewentualne dostosowania krajowych programów zwalczania salmonelli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie wymagają ponownego zatwierdzenia przez Komisję.
- (13) Krajowe programy zwalczania salmonelli służące osiągnięciu unijnego celu na 2011 r. w odniesieniu do stad dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus* przedłożono w celu współfinansowania przez Unię zgodnie z decyzją Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽⁴⁾. Programy te były oparte na rozporządzeniu (WE) nr 1168/2006 i zostały zatwierdzone zgodnie z decyzją Komisji 2010/712/UE z dnia 23 listopada 2010 r. zatwierdzającą roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2011 rok i na lata następne⁽⁵⁾.
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 1168/2006 należy uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem. Przepisy techniczne w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1168/2006 pozwalają uzyskać te same wyniki co załącznik do niniejszego rozporządzenia. W związku z powyższym państwa członkowskie mogłyby wdrożyć załącznik do niniejszego rozporządzenia bezwzględnie, bez potrzeby ustanawiania okresu przejściowego.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i nie spotkały się ze sprzeciwem Parlamentu Europejskiego ani Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

1. Cel unijny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczący ograniczenia częstości występowania *Salmonelli enteritidis* i *Salmonelli typhimurium* u dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus* („cel unijny”) jest następujący:

- a) roczna minimalna wartość procentowa ograniczenia liczby stad dorosłych kur niosek z wynikiem dodatnim jest równa co najmniej:
- (i) 10 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła mniej niż 10 %;
  - (ii) 20 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła 10 % lub więcej, ale mniej niż 20 %;
  - (iii) 30 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła 20 % lub więcej, ale mniej niż 40 %;
  - (iv) 40 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła 40 % lub więcej;

lub

- b) ograniczenie maksymalnej wartości procentowej do 2 % lub mniej stad dorosłych kur niosek z wynikiem dodatnim; w przypadku państw członkowskich posiadających mniej niż 50 stad dorosłych kur niosek wynik dodatni może mieć najwyżej jedno stado.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2010), 8(4):1546.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2010); 8(10):1826.

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 11.3.2010, s. 1

⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2010, s. 18.

Cel unijny musi być osiągnięty każdego roku w oparciu o monitorowanie poprzedniego roku. Co się tyczy celu, który ma zostać osiągnięty w 2011 r., jako odniesienie wykorzystuje się wyniki z 2010 r. opierające się na monitorowaniu prowadzonym zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1168/2006.

W odniesieniu do jednofazowej *Salmonelli typhimurium* serotypy o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i- są objęte celem unijnym.

2. System badawczy konieczny do sprawdzania postępów w realizacji celu unijnego jest określony w załączniku („system badawczy”).

Artykuł 2

Przegląd celu unijnego

Komisja dokonuje przeglądu celu unijnego, uwzględniając informacje zebrane zgodnie z systemem badawczym i kryteriami określonymi w art. 4 ust. 6 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003

W części C w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 dodaje się punkt w brzmieniu:

„6. Wszystkie odniesienia do *Salmonelli typhimurium* w niniejszej części obejmują także jednofazową *Salmonellę typhimurium* o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i-”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2011 r.

Artykuł 4

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 200/2010

W art. 1 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia 1 stycznia 2010 r. cel unijny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczy ograniczenia występowania serotypów salmonelli spp. w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* (cel unijny) do poziomu nieprzekraczającego 1 % maksymalnego udziału procentowego dorosłych stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* z wynikiem dodatnim w odniesieniu do *Salmonelli enteritidis*, *Salmonelli infantis*, *Salmonelli hadar*, *Salmonelli typhimurium*, w tym jednofazowej *Salmonelli typhimurium* o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i- i *Salmonelli virchow* (przedmiotowe serotypy salmonelli).”.

Artykuł 5

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 1168/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1168/2006 traci moc.

Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1168/2006 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

System badawczy konieczny do sprawdzenia, czy został osiągnięty cel unijny dotyczący ograniczenia występowania *Salmonelli enteritidis* i *Salmonelli typhimurium* u dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus*, o którym mowa w art. 1 ust. 2**1. POBIERANIE PRÓBEK**

Pobieranie próbek obejmuje wszystkie stada dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus* („stada nieśne”) w ramach krajowych programów zwalczania (narodowych programów kontroli), o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

2. MONITOROWANIE STAD NIEŚNYCH**2.1. Częstotliwość i sposób pobierania próbek**

W stadach nieśnych pobieranie próbek przeprowadzane jest z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze oraz przez właściwy organ.

Pobieranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze odbywa się przynajmniej co piętnaście tygodni. Pierwsze pobranie próbek jest przeprowadzane w chwili osiągnięcia przez stado wieku 24 +/- 2 tygodnie.

Pobieranie próbek przez właściwy organ odbywa się przynajmniej:

- a) w jednym stadzie na rok w gospodarstwie liczącym co najmniej 1 000 ptaków;
- b) w wieku 24 +/- 2 tygodnie w stadach nieśnych trzymany w budynkach, w których wykryto przedmiotowy serotyp salmonelli u poprzedniego stada;
- c) w każdym przypadku podejrzenia zakażenia salmonellą podczas badania w zakresie ognisk przenoszonych przez żywność, zgodnie z art. 8 dyrektywy 2003/99/WE, i w każdym przypadku, gdy właściwy organ uzna to za stosowne, z zastosowaniem procedury pobierania próbek określonej w pkt 4 lit. b) części D załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003;
- d) we wszystkich pozostałych stadach nieśnych w gospodarstwie w przypadku wykrycia *Salmonelli enteritidis* lub *Salmonelli typhimurium* w jednym ze stad nieśnych w tym gospodarstwie;
- e) w przypadku gdy właściwy organ uzna to za stosowne.

Pobranie próbek przeprowadzone przez właściwy organ może zastąpić jedno pobranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.

2.2. Procedura pobierania próbek

Aby maksymalnie zwiększyć precyzyjność pobierania próbek i zapewnić prawidłowe stosowanie przedmiotowej procedury, właściwy organ lub podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze dopilnowuje, aby próbki były pobierane przez przeszkolone osoby.

2.2.1. Pobieranie próbek przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze

- a) W przypadku stad trzymany w klatkach pobiera się 2 próbki po 150 gramów naturalnie zebranych odchodów ze wszystkich taśm lub zgarniaków w danym kurniku, po jego oczyszczeniu za pomocą systemu usuwania obornika; w przypadku klatek przesuniętych względem siebie, w których brak jest zgarniaków lub taśm, pobiera się jednak 2 próbki po 150 gramów świeżych wymieszanych odchodów w 60 różnych miejscach znajdujących się poniżej klatek w dołach z odchodami.
- b) W przypadku kurników, w których stosowany jest chów w systemie zamkniętym lub wybiegowym, należy wziąć dwie pary okładzin na buty lub skarpet.

Stosowane okładziny na buty muszą być wykonane z materiału wystarczająco dobrze wchłaniającego wilgoć. Powierzchnię okładzin na buty nasącza się odpowiednim rozcieńczalnikiem.

Próbki należy pobrać, idąc przez kurnik trasą, która umożliwi reprezentatywne pobranie próbek z każdej części kurnika lub odpowiedniego sektora. Obejmuje to także powierzchnie pokryte ściółką lub listwami, o ile chodzenie po listwach nie jest niebezpieczne. Pobieranie próbek dotyczy wszystkich zagród w kurniku. Po zakończeniu pobierania próbek w wybranym sektorze zdejmuje się okładziny z obuwi, uważając, aby nie dopuścić do odpadnięcia przywierającego do nich materiału.

2.2.2. Pobieranie próbek przez właściwy organ

Oprócz próbek, o których mowa w pkt 2.2.1, pobiera się przynajmniej jedną próbkę zgodnie z procedurą pobierania próbek. Kolejne próbki pobiera się w celu zapewnienia reprezentatywności ich pobierania, jeżeli wymaga tego układ lub wielkość stada.

W przypadku pobierania próbek, o którym mowa w pkt 2.1 lit. b), c), d) i e), właściwy organ upewnia się, poprzez wykonywanie w stosownych przypadkach dalszych kontroli, tj. badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentacji, że na wyniki badań w kierunku salmonelli u ptaków nie ma wpływu stosowanie w stadach środków przeciwdrobnoustrojowych.

W przypadku gdy nie zostanie wykryta *Salmonella enteritidis* ani *Salmonella typhimurium*, natomiast zostaną wykryte środki przeciwdrobnoustrojowe lub efekt hamujący mnożenie się bakterii, na potrzeby celu unijnego dane stado uznaje się za zakażone i liczy jako takie.

Właściwy organ może podjąć decyzję o zezwoleniu na zastąpienie jednej próbki odchodów lub jednej pary okładzin na obuwie próbką kurzu o wadze 100 g pobraną z wielu miejsc w kurniku z powierzchni, gdzie widoczny jest kurz. Zamiast tego można zastosować jeden lub więcej zwilżonych tamponów o całkowitej powierzchni wynoszącej co najmniej 900 cm², aby zebrać kurz z wielu powierzchni w kurniku, dopilnowując, by każdy tampon był dobrze pokryty kurzem z obu stron.

Właściwy organ może podjąć decyzję o zwiększeniu minimalnej liczby próbek w celu zapewnienia reprezentatywności ich pobierania, w oparciu o prowadzoną w poszczególnych przypadkach ocenę parametrów epidemiologicznych, tzn. warunków ochrony biologicznej, układu lub wielkości stada lub innych istotnych warunków.

3. BADANIE PRÓBEK

3.1. Transport i przygotowanie próbek

Próbki są przesyłane przesyłką ekspresową lub kurierską do laboratoriów, o których mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, w ciągu 24 godzin od ich pobrania. Jeżeli próbki nie zostaną wysłane w ciągu 24 godzin, przechowuje się je w chłodziarce. Próbki można transportować w temperaturze otoczenia, o ile unika się wystawienia ich na działanie nadmiernie wysokiej temperatury (powyżej 25 °C) i promieni słonecznych. W laboratorium próbki przechowuje się w stanie schłodzonym aż do badania, które musi zostać przeprowadzone w ciągu 48 godzin po ich przyjęciu i w ciągu czterech dni po ich pobraniu.

W przypadku próbek pobieranych przez właściwy organ przygotowuje się oddzielne preparaty z okładzin na buty i z kurzu lub tamponów z kurzem, ale w odniesieniu do próbek pobieranych przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze różne rodzaje próbek można połączyć w jedno badanie.

3.1.1. Próbki z okładzin na buty i tamponów

a) Dwie pary okładzin na buty (lub „skarpet”) lub tampony należy rozpakować ostrożnie, aby uniknąć odpadnięcia przywierających do nich odchodów, zebrać je i umieścić w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej (BPW), ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej, lub dodać 225 ml rozcieńczalnika bezpośrednio do dwóch par okładzin na buty w pojemniku, w którym zostały dostarczone do laboratorium. Okładziny na buty/skarpety lub tampon zanurza się całkowicie w zbuforowanej wodzie peptonowej, tak aby wystarczająco dużo płynu wokół próbki umożliwiło migrację salmonelli z próbki i dlatego w razie potrzeby można dodać więcej zbuforowanej wody peptonowej.

b) Próbkę wiruje się do pełnego nasycenia, a następnie kontynuuje hodowlę zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

3.1.2. Inne próbki odchodów i kurzu

a) Próbki odchodów zbiera się i dokładnie miesza, a następnie pobiera do celów hodowli podpróbkę o masie 25 g.

b) Podpróbkę o masie 25 gramów (lub 50 ml zawiesiny zawierającej 25 gramów próbki wstępnej) dodaje się do 225 ml zbuforowanej wody peptonowej, ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej.

c) Hodowlę próbki kontynuuje się zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

W przypadku uzgodnienia norm ISO dotyczących przygotowywania tego rodzaju próbek do badań na obecność salmonelli są one stosowane i zastępują przepisy określone w pkt 3.1.1 i 3.1.2.

3.2. Metoda wykrywania

Badanie mające na celu wykrycie salmonelli przeprowadza się zgodnie z poprawką 1 do normy EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007. „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania *Salmonella* spp. – poprawka 1: Załącznik D: Wykrywanie *Salmonelli* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji” Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej.

Po inkubacji nie wstrząsać, nie wirować ani nie mieszać w inny sposób próbek w zbuforowanej wodzie peptonowej.

3.3. Określanie serotypów

Przynajmniej jeden izolat z każdej próbki o wyniku dodatnim pobranej przez właściwy organ oznacza się według schematu Kaufmanna-White'a-LeMinor. W przypadku izolatów pobranych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze należy przeprowadzić przynajmniej określanie serotypów *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium*.

3.4. Metody alternatywne

W odniesieniu do próbek pobieranych z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, zamiast metod przygotowywania próbek, wykrywania i określania serotypów, określonych w pkt 3.1, 3.2 i 3.3 niniejszego załącznika, można zastosować metody alternatywne, jeżeli zostały one zatwierdzone zgodnie z najnowszą wersją normy EN/ISO 16140.

3.5. Badanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe

Izolaty są badane pod kątem oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe zgodnie z art. 2 decyzji Komisji 2007/407/WE⁽¹⁾.

3.6. Przechowywanie szczepów

Właściwy organ dopilnowuje, aby co najmniej jeden (na rok i kurnik) wyizolowany szczep przedmiotowych serotypów salmonelli pobrany w ramach kontroli urzędowych był przechowywany do celów przeprowadzenia w przyszłości fagotypowania lub oznaczania wrażliwości na środki przeciwdrobnoustrojowe, z zastosowaniem zwykłych metod przechowywania kultur, które muszą zapewniać integralność szczepów przez co najmniej dwa lata.

Izolaty pochodzące z próbek pobranych z inicjatywy podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze są także przechowywane w tym samym celu, jeżeli tak zadecyduje właściwy organ.

4. WYNIKI I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

4.1. Stado nieśne jest uważane za stado z wynikiem dodatnim w odniesieniu do oceny realizacji celu unijnego, jeżeli:

- wykryto obecność przedmiotowych serotypów salmonelli (innych niż szczepy szczepionki) w jednej lub większej liczbie próbek pobranych w stadzie, nawet jeżeli przedmiotowy serotyp salmonelli wykryto tylko w próbce kurzu lub na tamponie; lub
- w stadzie wykryto środki przeciwdrobnoustrojowe lub inhibitory wzrostu bakterii.

Zasada ta nie ma zastosowania w wyjątkowych przypadkach opisanych w załączniku II część D pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, gdy wstępny dodatni wynik badania w kierunku salmonelli nie został potwierdzony w ramach odpowiedniej procedury pobierania próbek.

4.2. Stado nieśne z wynikiem dodatnim jest liczone tylko raz niezależnie od:

- częstości wykrywania przedmiotowych serotypów salmonelli w danym stadzie podczas okresu produkcyjnego;
- niezależnie od tego, czy próbki pobrano z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, czy dokonał tego właściwy organ.

Jeżeli jednak próbki są pobierane podczas okresu produkcyjnego na przestrzeni dwóch lat kalendarzowych, wówczas sprawozdania dotyczące wyniku uzyskanego za każdy rok składa się oddzielnie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 14.6.2007, s. 26.

4.3. Sprawozdanie zawiera:

- a) całkowitą liczbę dorosłych stad nieśnych, które poddano badaniu co najmniej raz w roku sprawozdawczym;
- b) wyniki badań zawierające:
  - (i) całkowitą liczbę stad nieśnych zakażonych dowolnym serotypem salmonelli w państwie członkowskim;
  - (ii) liczbę stad nieśnych co najmniej raz zakażonych *Salmonellą enteritidis* i *Salmonellą typhimurium*;
  - (iii) liczbę stad nieśnych z wynikiem dodatnim na każdy z serotypów salmonelli lub nieokreśloną odmianę salmonelli (izolaty nieoznaczalne lub nieoznaczone jako serotyp);
- c) objaśnienia do wyników, w szczególności dotyczących wyjątkowych przypadków lub istotnych zmian w liczbie stad, które poddano badaniu lub w których stwierdzono wynik dodatni.

Wyniki i wszelkie dodatkowe istotne informacje są przekazywane w ramach sprawozdania na temat tendencji i źródeł przewidzianego w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE.
